

Gönderen Kadir Hatipoglu - Ocak 28 2020 04:00:00

 "Doğrusu Rabb'in, insanların zulümlerine rağmen onlara mağfireti vardır. Rabb'inizi cezalandırması ise &ccecil<i>tindir" (er-Ra'd 13/6).

[illegible]

[illegible][illegible]

Allah'tan bir emir geldi. Allah'ın buyruğu buyurdu. Aynı anda Bedevi de, Peygamberimizin ihsanıyla bulduğu topluluğunu yanına kadar gelmişti.

"Abdullah! Muttalib'in torunu hanginiz?" diye sordu. Peygamberimiz: "Aradığın benim," diye cevap verdi. Bedevi Peygamberimize (s.a.v) doğru yaklaşırken, ashaptan Seyd bin Hudayr, onu elbisesinin bir ucundan tutup hızla kendine doğru koştu. Bedevinin elbisesi ihsanıyla sakladığı hançer yere düştü. Kâfirlerin niyeti bîylece ortaya çıktı. Seyd bin Hudayr, derhal Bedevi'nin boğazına koştu. Kuvvetlice sıkıp adamın nefesini kesti. Bedevi: "Canımı başımla ya Muhammed!" diye yalvarıyordu. Seyd: "Ya Rasûl-Allah! Bu suikastı ne yapalım?" diye sordu. Peygamberimiz (s.a.v) Bedevi'ye dâim nerek:

"Sen bana doğru söyle. Buraya niçin geldin? Eğer bana doğruyu anlattıysan doğruluk sana fayda verir. Yalan söylersen bu sana iyilik getirmez. Yapmaya kalkıştığın işten zaten benim haberim var," dedi. Bedevi: "Ben doğruyu söyleysem emniyetle miyim, bana bir şey yapılmayacak mı?" diye sordu. Peygamberimiz (s.a.v)de, -"Evet, emniyettesin" deyince, Medine'ye niçin geldiğini, Ebû Sfyân'ın aralarında gezen anlaşmayı, tek, tek haber verdi. Peygamber (s.a.v) Bedevi'nin o gece Seyd bin Hudayr'ın yanında hapis kalmasını emretti. Ertesi sabah da onu ağırarak: "Ben sana eman vermiştim. Haydi nereye gitmek istersen git. Yahut senin ihsanında daha hayırlı olanı seç," diye sordu. Bedevi: "Nedir o hayırlı olan?" diye sordu. Peygamberimiz: "Allah'tan başka ilah olmadığına ve benim Allah'ın Resulü olduğuma şahadet etmendir," dedi. Bedevi biraz düşününce, kelime-i şahadet getirerek Müslüman olmayı kabul etti. Ve şu âyet-i kâmilayı yaptı: "Vallahi ya Muhammed! Ben senin yanındaki adamlardan korkmadım. Korkmam da. Fakat seni görme, aklım başımdan gitti. Güçüm ihsan ve kuvvetim kesildi." Sonra sen, benim niyetimi de bildin. Halbuki bundan hiç kimsenin haberi yoktu. Ebû Sfyân'ın aramızda olan gizli bir anlaşma idi. Anladım ki sen, Allah tarafından korunmaktasın. Hiç şüphesiz de, hak üzere. Ebû Sfyân'ın cemaati ise, şeytan cemaatidir."

Peygamberimiz (s.a.v) bu sözlerle müstesna. Bedevi, Medine'de bir müddet daha oturduktan sonra, Allah Resulünden izin alarak Memleketine dönmek üzere şehirden ayrıldı. Hazret-i Hamza, Vahşi tarafından hunharca öldürüldü. Vahşi Müslümanların kendisinden intikam alacağını Düşünerek aylarca saklanır. Sonunda biri ona: "Senin ihsanında en güzel yer Muhammed'in yanındır. Git, Allah'ın Resulünden seni affetmesini iste," der. Vahşi korku ihsanında Medine'ye gelir ve Sevgili Peygamberimizin, huzuruna girer Efendimizden kendisini bağışlamasını ister. Peygamberimiz Vahşi'yi görmez başını yere eğdi. Ona bakamaz. O anda ihsanla sevdiği amcasını hatırlar. Hazret-i Hamza ile yaşadığı güzel Hatıraları düşünür. Fakat o yine eşsiz bir af göstererek Vahşi'yi affeder. (vahşinin affı, ebu Sfyân'ın oğlu ikrimenin affı, ifk hadisesinde iftira edenlerin affı)

#602;#614;#608;#618;#604;#612;
#605;#614;#619;#618;#615;#608;#610;#612;
#608;#614;#605;#614;#619;#618;#610;#616;#615;#614;#617;#61
12; #6152;#614;#610;#618;#615;#612; #605;#616;#606;#618;
#6189;#614;#6183;#614;#6102;#614;#6177;#6163;

[illegible]

[illegible]

تَعْفُوآ
اَقْرَبُ
لِلتَّقْوَى "Onu
bağışlamanız takvâya daha yakındır. " (el-Bakara, 3/237) Böylece affetmek İslâm
kardeşliğinin bir gereği olduğu gibi müslümanlar arasında da minnet duygusunun
gelişmesine ve müminlerin birbirlerine şükran duygularıyla yaklaşmalarına zemin
hazırlayacaktır. Nitekim insanı cezalandırmaya yetkili ve hak sahibi olmasına rağmen af yolunu
tercih eden kişi daima toplum tarafından takdirle karşılanmıştır. Bu da İslâm ahlâkının
bir tezahürüdür. Suçluu affetmek asla adâletsizlik değildir. Zira
Cenâb-ı Hakk küfür ve şirkin dışında kalan her hata ve günahı dilediği
takdirde affedebileceğini ifade buyurmaktadır: اِنَّ
اللهَ لاَ
يَغْفِرُ
اَنْ
يُشْرَكَ
بِهِ
وَيَغْفِرُ
مَا دُونَ
ذَلِكَ
لِمَنْ
يَشَآءُ
وَمَنْ
يُشْرِكْ
بِاللهِ
فَقَدِ
افْتَرَى
اِثْمًا
عَظِيمًا "Allah kendisine ortak
koşulmasını mağfiret etmez. Ancak ondan başkasını dilediği kimseler için mağfiret eder."
(en-Nisa, 4/48) Kuran-ı Kerim’de
يَآاَيُّهَا
الَّذِينَ
اَمَنُوآ
اِنَّ مِنْ
اَزْوَاجِكُ
05;ْ
وَاَوْلاَدِ
03;ُمْ عَدُوًّا
لَكُمْ
فَاحْذَرُوه
15;مْ وَاِنْ
تَعْفُوا
وَتَصْفَحُو
75;
وَتَغْفِرُو
75; فَاِنَّ
اللهَ
غَفُورٌ

[illegible]

olabilir. Ancak meydana gelen her olayın Allah'ın kontrolünde ve bir kader dahilinde geliştiğini bilen müminler, bu tür bir olay karşısında tevekkülü davranır ve kişisel bir kırgınlık içerisine girmezler. Yakın zamanda yapılan araştırmalarda Amerikalı bilim adamları, affetmesini bilen insanların hem ruhen hem de bedenen daha sağlıklı olduklarını belirlediler. Stanford Üniversitesi'nde görevli bilim adamı Frederic Luskin ve ekibi, San Francisco şehrinde oturan 259 kişi üzerinde araştırma yaptı. Denek olarak katılan kişileri 6 kez 1.5 saatlik oturumlara çağıran bu bilim adamları, yaptıkları sohbetlerde affetmeyi öğretmeyi amaçladılar. Deneye katılan kişiler kendilerine zarar veren kimseleri affettikten sonra, daha az acı duyduklarını belirttiler. Yapılan araştırmalar göstermiştir ki, affetmeyi öğrenen kişiler sadece duygusal olarak değil fiziksel olarak da kendilerini daha iyi hissetmektedirler. Örneğin deney sonucunda stresten kaynaklanan sırt ağrısı, uykusuzluk ve mide ağrısı gibi ruhsal ve fiziksel belirtilerin de bu kişilerde önemli ölçüde azaldığı tespit edildi. Stanford Üniversitesi'nde Rehberlik ve Sağlık Psikolojisi alanında doktorası olan Frederic Luskin'in, Forgive for Good (İyilik için Affedin) adlı kitabında affetmenin kırgınlık, acı, depresyon ve stresi azaltarak, umut, sabır ve kendine güven gibi olumlu ruh hallerinin yaşanmasını sağladığı anlatılmaktadır. Healing Currents Magazine dergisinin Eylül-Ekim 1996 sayısında yayınlanan "Affetme" adlı makalede ise, bir kişiye ya da olaya karşı duyulan öfkenin kişilerde olumsuz duygulara yol açtığı, ruhsal dengelerini hatta fiziksel sağlıklarını bozduğu belirtilmektedir. Aynı makalede kişilerin öfkeden dolayı yaşadıkları olumsuzlukları zaman içerisinde fark ettikleri ve bozulan ilişkilerini düzeltmek, problemleri halletmek için affetmeye karar verdiklerinden de bahsedilmektedir. Harvard Gazetesi'nde yayınlanan "Öfke Kalbinizin Düşmanıdır" adlı makalede yer alan bilgilere göre öfke, kalp sağlığı açısından son derece zararlıdır. Tıp alanında asistan profesör olan Ichiro Kawachi ve meslektaşları, bu gerçeği çeşitli test ve ölçümle bilimsel olarak kanıtlamışlardır. Yaptıkları çalışmalar sonucunda aksi huylu yaşlıların, daha sakin yaşlılarından üç kat daha fazla kalp hastalıkları riskine sahip olduklarını tespit etmişlerdir. Kawachi'ye göre, "Yüksek seviyede kırgınlık ve nesneleri kırma ya da bir kişiye kavga sırasında zarar verme isteği bu riskleri artırmaktadır." Çünkü öfke sırasında stres hormonları artarak, kalp kaslarındaki hücrelerin daha fazla oksijen ihtiyacı duymasına ve kandaki trombositlerin yapışkanlığının artarak pıhtılaşmaya yol açmasına sebep olmaktadır. Bu da kalp sağlığını olumsuz etkilemektedir. Ayrıca öfkelenme sırasında kalp atışları normalin üstünde bir seviyeye çıkar ve damarlarda kan basıncının yükselmesine, dolayısıyla kalp krizi riskinin artmasına sebep olur. Araştırmacılara göre öfke ve düşmanlık, kanda enfeksiyonla bağlantılı proteinlerin üretimini de tetikleyebilmektedir. Psychosomatic Medicine (Psikosomatik Tıp) isimli dergide, aşırı öfkenin enfeksiyona yol açan proteinlerin üretimini artırdığı, bunun da atardamarların sertleşmesine, dolayısıyla damar tıkanıklığına ve kalp krizine neden olduğu belirtilmiştir. Yapılan tüm araştırmalar göstermektedir ki öfkelenmek insanın en başta sağlığını ciddi şekilde bozan bir ruh halidir. Affetmek ise kişiye ilk anda zor gelse de öfkenin getirdiği tüm olumsuzlukları ortadan kaldıran, kişinin hem fiziken hem ruhen sağlıklı bir yaşam sürmesine yardımcı olan güzel bir davranış şekli, üstün bir ahlak özelliğidir. Elbette ki affetmek, sağlıklı kalmaya vesile olan davranışlardan biridir ve herkesin yaşaması gereken olumlu bir özellihtir. Ancak affetmede asıl amaç her şeyde olduğu gibi Allah'ın rızasına uygun bir ahlakı yaşamak olmalıdır. Faydaları bilimsel olarak günümüzde tespit edilen bu ahlak özelliğinin Kuran'da pek çok ayetle bildirilmesi, Kuran'daki hikmetlerden sadece bir tanesidir.

وَجَدْنَا

عَلى قَائِمِ
سَيْفِ
رَسُولِ
اللّهِ : أعْفُ
عَمَّنْ
ظَلَمَكَ،
وَصِلْ مَنْ
قَطَعَكَ،
وَأحْسِنْ
إلى مَنْ
أسَاءَ
إلَيْكَ،
وَقُلْ
الْحَقَّ
وَلَوْ عَلى
نَفْسِكَ Hz. Ali (radiyallahu anh)
anlatıyor: "Resulullah (aleyhissalâtu vesselâm)'ın kılıncının kabzasında şu ibareyi
bulduk: "Sana zulmedenı affet. Sana küsene git, sana kötülük yapana iyilik
yap! Aleyhine de olsa hakkı söyle قَالَ
رَسُولُ
اللّهِ : َ
يَكُنْ
أحَدُكُمْ
إمَّعَةً،
يَقُولُ أنَا
مَعَ
النَّاسِ إنْ
أحْسَنَ
النَّاسُ
أحْسَنْتُ
وَإنْ
أسَاءُوا
أسَأتُ،
ولكِنْ
وَطِّنُوا
أنْفُسَكُمْ
إنْ أحْسَنَ
النَّاسُ أنْ
تُحْسِنُوا
وَإنْ
أسَاءُوا أنْ
تَجْتَنِبُوا
إسَاءَتَهُمْ..

28. (5863)- Hz. Huzeyfe (radiyallahu anh) anlatıyor: "Resulullah (aleyhissalâtu vesselâm) buyurdular ki: "Sakın sizden kimse kararsız olup da: "Ben insanlarla beraberim, eğer insanlar iyilik yaparsa ben de iyilik yaparım, kötülük yaparsa ben de

kömltümllümlk yaparım" demesin. Aksine, nefsinizi sabit tutun, halka iyilik yaptı mı siz de iyilik yapın, kömltümllümlk yaparsa zulme yer vermeyin." عنأنس رَضِيَاللّهُ عَنْهقال:]مَارَأيْتُرَسولَاللّهِرُفِعَإلَيْهِشَىْءٌ فيهِقِصَاصٌ إَّاَمَرَ فيهِبِالْعَفْوِ[. أخرجه أبوداودوالنسائي .

1. (4982)- Hz. Enes (radiyallahu anh) anlatıyor: "Resulullah (aleyhissalâtu vesselâm)ı, قَالَرَسُولُاللّهِ : مَنْ َيَرْحَمِالنَّاسَ َيَرْحَمُهُاللّهُتَعالى .

- Ebu Saidi'l-Hudrî (radiyallahu anh) anlatıyor: "Resulullah (aleyhissalâtu vesselâm) buyurdular ki: "İnsanlara merhametli olmayana Allah Teala merhamet etmez." قَالَرَسُولُاللّهِ : َتُظْهِرالشَّمَاتَةَبِأخِيكَفَيُعَافِيَهُ اللّهُوَيَبْتَلِيَكَ .

- Vâsile İbnu'l-Eskâ (radiyallahu anh) anlatıyor: "Resulullah (aleyhissalâtu vesselâm) buyurdular ki: "Kardeşine karşı şamata (Şamata dilimize de geçen bir kelimedir; düml;şmanlıkق ettiğin veyaق sana düml;şmanlık eden kimsenin maruz kaldığı musibet karşısında sevinmektir. Resulullah müml;'minin müml;'mineق şamata yapmasını menetmekte ve bu durumunق tersine d&ouumlml;nüml;p, şamata yapanın müml;sibete düml;şebileceğini hatırlatmaktadır. Şu halde şama, bir başka hadiste tavsiye edilen "düml;şmana karşı davranışta öml;lçüml;lüml; olma" prensibine aykırı düml;şmektedir)yapma. Allah ona afiyet sana da belayı verir." [Tirmizî, Kıyamet 55, (2508

BİR MÜSLÜMAN ARKADAŞLARININ ÖZÜRLERİNİ KABUL EDİP ONLARI
AFFEDER. KENDİSİNE KÖTÜLÜK YAPANLARA KİN GÜTMEZ.
HATALARI AFFETMENİN BÜYÜKLÜK OLDUĞUNU BİLİR. KUSURLARI
BAŞKALARINDA DEĞİL KENDİNDE ARAR... MEVLAM CÜMLEMİZİ GÜZEL AMEL
İŞLEYİCİ VE AFFEDİCİ KILSIN

[islam ve Hayat,Güncel Vaaz ve Hutbeler](#)